

statsretlige begreb indskrænket-monarkisk udgår, og det kan vi også godt undvære.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen hvis bestemmelsen skal udgå, hvorfor søren står den så i forslaget? Der står klart i forslaget, at Danmark er et monarki. Nu ved jeg ikke, om det er nogle andre, der har skrevet det, men der står altså i forslaget, at Danmark er et monarki. I dag står der, at Danmark er et indskrænket monarki, og derfor tillader jeg mig at spørge: Er det nu et uindskrænket monarki? Og hvad betyder det? Jeg er stadig vældig nysgerrig efter at få det afklaret.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Normalt er der jo kun mulighed for to korte bemærkninger, men jeg kan se, at hr. Niels Helveg Petersen tilsyneladende har svaret lige på læberne, så vi gør en undtagelse. Det vil sige, at ordføreren også får mulighed for at replicere. Hr. Helveg Petersens korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Forskellen er jo indlysende: I det forslag, jeg er medforlagsstiller til, udgår udtrykket styreformens indskrænket-monarkisk, og i stedet nøjes vi med at sige, at Danmark er et monarki. Det er nøgternt konstaterende, men det siger ikke noget om styreformens. Styreformens er noget andet, nemlig at Danmark er en selvstændig stat, der bygger på folkestyre og retssikkerhed.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var et pænt redningsforsøg fra hr. Niels Helveg Petersens side.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er Socialdemokraternes ordfører, hr. Svend Auken.

Svend Auken (S):

Som en af ordførerne for forslagsstillerne vil jeg gerne starte med at takke statsministeren for, at vi overhovedet har kunnet få en indholdsmæssig diskussion af disse spørgsmål – men undskyld mig: Svaret har ikke været præget af et oprigtigt ønske fra statsministerens side om at forstå eller nå til enighed med andre.

Vi troede netop, da vi skrev denne nye formulering af § 2, at den var affattet så tilpas stramt, at der burde kunne være bred enighed om den. Danmark er en selvstændig stat, vi er et folkestyre, vi er en retsstat, og det er det bedste signalment, hvis man skal sige ganske kort, hvad Danmark er.

Kl. 16.35

Vi er også et monarki, og fru Birthe Rønn Hornbech har flere gange spurgt, hvad vi mener med, at Danmark er et monarki. Det vil sige, at vi har en regent. Danmark er et arveligt kongedømme, som i øjeblikket regeres af en dronning, og det er der nogle der er utilfredse med og nogle der er kritiske over for. Men det store flertal både her i Folketinget og i befolkningen er af den opfattelse, at sådan skal det se ud, og derfor slår vi princippet fast, som regeringen også gør i sit forslag om lige arveret til tronen.

Ud over de allerede fremførte argumenter under behandlingen af lovforslaget – og jeg vil gerne understrege, at vi helst havde set, at L 1 og L 3 var blevet behandlet under et – er det vigtigt at understrege, at forslagsstillerne selvfølgelig helst ser en samlet revision af grundloven med deltagelse af de store borgerlige partier. Det er nu engang sådan, at det i praksis ikke vil være muligt at ændre grundloven, uden at der er bred enighed om det her i Folketinget. Det vil ikke være muligt at få den fornødne tilslutning ved en folkeafstemning, det er også et rigtigt synspunkt, at den ramme, der skal være gældende for vores demokrati, skal hvile på tilslutning fra et bredt flertal, og derfor skylder vi hinanden at lytte til hinanden og diskutere alle de synspunkter, der kan fremføres i den henseende.

Socialdemokratiet har fremsat forslag om nedsættelse af en forfatningskommission – det kommer vi tilbage til senere hen – med angivelse af alle de principper, som vi mener skal være bærende for en egentlig forfatningsrevision. Men hvis regeringen *ikke* ønsker, at det skal ske på nuværende tidspunkt, og hvis regeringen foretager en realitetsændring af grundlovens § 2 – oven i købet den realitetsændring af grundlovens § 2, som var et af hovedemnerne op til folkeafstemningen i 1953, nemlig spørgsmålet om arvefølgen – er det da det rigtigste at bringe formuleringen i overensstemmelse med de holdninger og de principper, som vi alle hylder, fordi det vil give en langt bedre beskrivelse af den nuværende styreform i Danmark.

Fru Birthe Rønn Hornbech var meget kritisk over for bemærkningerne til forslaget og mente